

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 105/275- /2009. P.
Előadó: dr. Zsolyomi Emese r.alezr.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, Panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 394/2009. (XI. 18.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos 2009. május 18-án 17 óra 40 perc körüli időben a Horvát Köztársaság budapesti nagykövetsége előtti közterületen – a rendőrségnek korábban bejelentett és a rendőrség által biztosított – a Demokratikus Hálózat elnevezésű szervezet rendezvényén úgy vett részt, hogy öltönyének bal oldalán egy kb. 8 cm nagyságú ötágú vöröscsillagot helyezett el. A helyszínen a rendőrök a panaszost személyazonosságának igazolására szólították fel, majd ezután ruházatát átvizsgálták és felszólították, hogy a ruháján viselt önkényuralmi jelképet vegye le és adja át a rendőröknek. A panaszos a felszólításnak eleget tett.

Ezt követően bűncselekmény elkövetése miatt a panaszost a BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányságára előállították, majd gyanúsítottként kihallgatták, a vörös csillagot lefoglalták. Panaszos nem tett vallomást, a gyanúsítás és a lefoglalás ellen panasszal élt.

Panaszos a rendőri intézkedés miatt 2009. május 25-én panasszal fordult a Panasztestülethez, melyben az alábbi körülményeket kifogásolta:

- a Magyarországi Munkáspárt 2006 elnevezésű társadalmi szervezet elnökhelyetteseként, valamint baloldali politikusként politikai közszereplése alkalmával a rendőrség, azért állította elő, mert nyilvánosan használta a vöröscsillagot, mint antikapitalista jelképet, így a rendőri intézkedés sértette a szabad véleménynyilvánításhoz való jogát;
- hasonló tényállás alapján az Emberi Jogok Európai Bírósága 2008. július 8-i ítéletével – majd ennek nyomán a Legfelsőbb Bíróság – bűncselekmény hiányában felmentette, de a Magyar Köztársaság nem gondoskodott a büntető törvénykönyv vonatkozó részének módosításáról, ezért a Rendőrség kénytelen bűnelkövetőként eljárni vele szemben;
- a rendőri fellépés alkalmas arra, hogy a politikai véleménynyilvánítását ellehetetlenítse.

II.

A lefolytatott vizsgálat során a rendelkezésre álló adatok – rendőri jelentések, a rendőrség által készített videofelvétel – alapján tényállásszerűen az alábbiak állapíthatók meg.

1. Budapesti Rendőr-főkapitányság Rendészeti Szervek Bevetési Főosztály Bevetési Osztály vezetőjének jelentése szerint az osztály beosztott rendőrei 2009. május 18-án a Demokratikus Hálózat elnevezésű szervezet rendezvényének biztosításában vettek részt. A biztosítás parancsnoka a BRFK V. kerületi Rendőrkapitányság Őr-, Járőrszolgálati alosztályvezetője volt, aki 17 óra 38 perc körüli időben utasítást adott arra, hogy a panaszossal szemben intézkedjenek, mert egy kb. 5-6 cm nagyságú ötágú vöröscsillagot helyezett el az öltönyének bal oldalán. A rendőrök a Btk. 269/B. § (1) bekezdés b/ pontjába ütköző „önkényuralmi jelkép használata” bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt vele szemben igazoltatás, ruházat átvizsgálás, elfogás és előállítás intézkedéseket hajtottak végre. Az osztályvezető jelentésében kitér arra a körülményre, hogy a Panasztestület egy korábbi, hasonló tényálláson alapuló állásfoglalásában a panasz áttételéről döntött és az érintett rendőri szerv – BRFK – a panasz elutasításáról hozott határozatot, mivel a hatályos

Btk. tiltja, büntetni rendeli a véleménynyilvánítás olyan eszközzel és olyan módon való gyakorlását, ahogy azt a panaszos tette. Az osztályvezető jelentésében utal arra is, hogy az intézkedést fogantató rendőröknek a helyszínen „nem állt módjukban vizsgálni a panaszos kontra Magyarország ügy ítéletének vonatkozó részeit”, így azt sem, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok (Btk. már idézett része) megfelelnek-e az Emberi Jogok Európai Egyezségokmányának 10. cikkében foglaltaknak. A jelentés idézi az Alkotmánybíróság 14/2000 (V. 12.) AB határozatát is miszerint önmagában a tiltott önkényuralmi jelkép előállítása, megszerzése, használata nem minősül jogsértő cselekménynek, de figyelemmel az elmúlt diktatúrák ideológián alapuló tevékenységére, ezen jelképeknek a nyilvánosságban való megjelenése alkalmas arra, hogy a társadalom azon részére, akiket ezen diktatúrákban hátrányosan megkülönböztettek, kifejezetten félelmet keltő, fenyegető érzéseket keltsenek. Mindezek alapján az osztályvezető álláspontja az esettel kapcsolatban az volt, hogy a rendőri intézkedés jogszerű, szakszerű volt, azt a hatályos törvények, valamint a szükségesség és az arányosság figyelembe vételével fogantatózták. Az osztályvezető jelentése végén megjegyzi, hogy az intézkedő rendőrök a panaszos személyét nem ismerték, tehát abban a tekintetben nem volt információjuk, hogy milyen pártnak, milyen tisztségviselőjeként és milyen eszmék szolgálatában jelent meg ezen a rendezvényen.

2. Az intézkedésben résztvevő, a rendezvény biztosításával kapcsolatos feladatokat ellátó rendőröknek az elfogás végrehajtásáról szóló jelentésében, az áll, hogy a feladatuk ellátása során a panaszost igazoltatták az Rtv. 29. § (1) bekezdése¹ alapján, mivel a bejelentett rendezvényen úgy jelent meg, hogy az öltönyének bal oldalán egy vöröscsillagot helyezett el. A panaszossal szemben ruházat átvizsgálást az Rtv. 31. § (1) bekezdés², majd az Rtv. 33. § (1) bekezdés a/ pontja³ alapján elfogást hajtottak végre.

Az intézkedő rendőrök közölték a panaszossal, hogy a Btk. 269/B. § (1) bekezdés b/ pontjába⁴ ütköző és aszerint minősülő önkényuralmi jelkép nagy nyilvánosság előtti használata vétségének megalapozott gyanúja miatt a BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányságára előállítják, amit a panaszos tudomásul vett.

A parancsnoki kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek és szakszerűnek minősítette.

¹ **Rtv. 29. § (1)** A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

² **Rtv. 31. § (1)** Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést fogantatóstanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.

³ **Rtv. 33. § (1)** A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;

⁴ **Btk. 269/B. § (1)** Aki horogkeresztet, SS-jelvényt, nyilaskeresztet, sarló-kalapácsot, ötágú vöröscsillagot vagy ezeket ábrázoló jelképet

a) terjeszt;

b) nagy nyilvánosság előtt használ;

c) közszemlére tesz;

ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétséget követ el, és pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Nem büntethető az (1) bekezdésben meghatározott cselekmény miatt, aki azt ismeretterjesztő, oktatási, tudományos, művészeti célból vagy a történelem, illetve a jelenkor eseményeiről szóló tájékoztatás céljából követi el.

(3) Az (1)-(2) bekezdés rendelkezései az államok hatályban lévő hivatalos jelképeire nem vonatkoznak.

3. A BRFK VI. kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának a büntetőeljárással kapcsolatos összefoglaló jelentése szerint hatóságuk rendőri intézkedés alapján 2009. május 18-án eljárást indított a Panaszos ellen az általa elkövetett a Btk. 269/B. § (1) bekezdés b/ pontjába ütköző és aszerint minősülő önkényuralmi jelkép nagy nyilvánosság előtti használata vétségének megalapozott gyanúja miatt.

A jelentés a már korábban kifejtett tényállás adatai alapján kitér arra, hogy az alábbi nyomozási cselekményeket hajtották végre:

- gyanúsított kihallgatása;
- bűncselekmény elkövetéséhez használt tárgy lefoglalása;
- a gyanúsított bűnügyi nyilvántartásba vétele.

A Panaszos mind a gyanúsítás, mind a lefoglalás ellen panasszal élt.

4. Az intézkedésről készült videofelvétel, valamint ennek tartalmáról készült rendőri jelentés, amely a fentiekben rögzítetteket tartalmazza.

A rendőri intézkedés alapján megtörtént a nyomozás elrendelése, és a szükséges nyomozási cselekmények (kihallgatás, lefoglalás) elvégzése. Panaszos mind a gyanúsítás, mind a lefoglalás ténye ellen panaszt terjesztett elő, amelynek az elbírálására az illetékes ügyészség rendelkezett hatáskörrel. Az ügyészség a panasznak helyt adott, azzal az indokolással, hogy korábban hasonló tényállás alapján az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélete, valamint a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárás eredményeképpen meghozott ítélete alapján az elkövetett cselekmény nem bűncselekmény. Az ügyészség határozata kitér az Emberi Jogok Európai Bírósága és a Legfelsőbb Bíróság hasonló tényálláson alapuló ítéletére, miszerint az ötágú vöröscsillag nem tekinthető kizárólag az önkényuralmi rendszert reprezentáló jelképnek, hanem a „tiszteletesebb társadalomért küzdő nemzetközi munkásmozgalom” szimbólumaként is értékelhető. Jelen ügyben tehát a nyomozó hatóság a diktatúrával való azonosulásra és annak propagálására vonatkozó bizonyítékok hiányában elhamarkodottan döntött a gyanúsításról és a lefoglalásról. Mindezek alapján az ügyészség utasította a nyomozó hatóságot az eljárás megszüntetésére és a lefoglalt dolog kiadására, mivel nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése.

A rendőri intézkedés jogszerűsége és szakszerűsége vonatkozásában a rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható, hogy a rendőrök intézkedési kötelezettsége az Rtv. 13. § (1) bekezdése⁵ és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése⁶ alapján fennállt, mivel a panaszos által elkövetett cselekményt a hatályos Btk. büntetni rendeli. Ennek megfelelően az igazoltatás, ruházat átvizsgálás és elfogás, előállítás intézkedések végrehajtása is kellő joggal történt. Ezen intézkedésekkel okozott korlátozás arányban állt az elérni kívánt céllal.

⁵ **Rtv. 13. § (1)** A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

⁶ **Szolgálati Szabályzat 3. § (1)** Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A helyszínen intézkedést végrehajtó rendőrök abban a kérdésben nem dönthettek, hogy az elkövető az önkényuralmi rendszerrel, vagy „tisztességesebb társadalomért küzdő nemzetközi munkásmozgalommal” való azonosulás kifejezéseként viselte-e a vöröscsillagot. E kérdés eldöntéséhez további információra lett volna szükségük, mely az eset összes körülményét figyelembe véve nyilvánvalóan nem állt rendelkezésükre. Az intézkedési kötelezettségük tehát fennállt, így az intézkedés elmulasztása esetén jártak volna el jogsértő módon. Mindezek alapján a végrehajtott intézkedések helyénvalóak, a hatályos jogszabályoknak megfelelőek voltak.

A rendőri intézkedés kapcsán megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

- az első panaszolt körülménnyel kapcsolatban – miszerint a Magyarországi Munkáspárt 2006 elnökhelyetteseként, valamint baloldali politikusként jelent meg a rendezvényen és használta a vöröscsillagot mint antikapitalista jelképet, ezért a rendőri intézkedés sértette a szabad véleménynyilvánításhoz való jogát – megállapítható, hogy a rendőrök intézkedésük közben ezekkel az információkkal nem rendelkeztek. Az igazoltatástól a panaszos előállításáig nem is merült fel arra vonatkozóan adat, hogy mely pártnak, milyen tisztségviselőjeként és milyen eszmék szolgálatában jelent meg a rendezvényen, ilyen adatok tisztázása a helyszínen intézkedő rendőrnek nem is feladata. A hatályos Btk. szerint büntetendő cselekmény elkövetőjével szemben a Rendőrség az intézkedési kötelezettsége alapján lépett fel és ennek keretében zajlott az igazoltatás és a ruházat átvizsgálás, valamint a bűncselekmény elkövetési eszközének az elvétele és lefoglalása.
- panaszában kifejtette, hogy hasonló tényállás alapján az Emberi Jogok Európai Bírósága 2008. július 8-i ítéletével, majd ennek nyomán a Legfelsőbb Bíróság bűncselekmény hiányában felmentette, de a Magyar Köztársaság nem gondoskodott a büntető törvénykönyv vonatkozó részének módosításáról, ezért a Rendőrség kénytelen bűnelkövetőként eljárni vele szemben. E kifogással kapcsolatban leszögezhető, hogy jelen ügyben a Rendőrség mint jogalkalmazó a magyar belső jog és az Európai Emberi Jogi Bíróság konkrét ügyben hozott ítélete között fennálló kollízió feloldására nem képes. Jelen ügy rámutat arra, hogy a jogszabály módosítása elengedhetetlen, ez viszont a Rendőrség, ezen belül pedig különösen a végrehajtó állomány kompetenciáján kívül esik.
- A panaszos szerint a rendőri fellépés alkalmas volt arra, hogy a politikai véleménynyilvánítását ellehetetlenítse. A Rendőrség mindaddig amíg a már hivatkozott kollízió feloldása érdekében nem történik meg a jogszabály megváltoztatása, jogszerűen lép fel a hasonló tényálláson alapuló cselekmények elkövetőivel szemben. Ez adott esetben valóban jelentheti a szabad véleménynyilvánítás korlátozását, de nyilvánvalóan nem jogellenesen.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható – különös tekintettel a panaszos által megfogalmazott kifogásokra, valamint a Panasztestület állásfoglalására – a panaszos személyes szabadsága, szabad vélemény-nyilvánításhoz, békés gyülekezéshez, valamint a tulajdonhoz (lefoglalás következményeként) fűződő jogának a súlyos sérelme, amelyet közvetve a rendőri intézkedés okozott.

Ugyanakkor az is kétséget kizáró módon megállapítható, hogy a rendőri intézkedések jogszerűek és szakszerűek voltak. Önmagában az a körülmény, hogy az elfogás és előállítás idején fennálló megalapozott gyanút a rendelkezésre álló bizonyítékok későbbi elemzése utólag nem igazolta vissza, nyilvánvalóan nem teszi, nem teheti visszamenőlegesen jogszerűtlenné a bűncselekmény gyanúja alapján tett rendőri intézkedéseket.

Mindezek alapján – a Panasztestületnek az alapjog súlyos sérelmét megállapító állásfoglalásával egyébként egyetértve – az intézkedés jogszerűségére, szakszerűségére és arányosságára tekintettel a panaszt elutasítom.

III.

A Panasztestület az előterjesztett panaszt megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt megalapozottnak találta. A Panasztestület a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz és személyi biztonsághoz való jog, a 61. § (1) bekezdése szerint szabad véleménynyilvánításhoz való jog, a 62. § (1) bekezdése szerinti békés gyülekezéshez való jog, valamint a tulajdonhoz fűződő jog súlyos sérelmét állapította meg.

A Panasztestület véleményével a korábban kifejtettek alapján egyetértve álláspontom a következő. A Rendőrség általános érvénnyel a hatályos jogszabályok alapján intézkedik és jár el a jogsértő cselekményeket elkövetőkkel szemben. A jogszabályok alkalmazása során nincs mód annak vizsgálatára, hogy az adott törvénnyel kapcsolatban fennáll-e a Magyar Köztársaság jogszabályok alkotására, módosítására köteles szerveinek mulasztása vagy sem. Az intézkedést közvetlenül végrehajtó rendőr nincs abban a helyzetben – egyébiránt nincs is ilyen jellegű kötelessége – hogy teljeskörű vizsgálatot folytasson le – erre az intézkedés foganatosításakor nincs ideje és lehetősége, a helyszínen rövid idő alatt kell döntést hoznia és annak megfelelően eljárnia – azzal kapcsolatban, hogy az éppen intézkedésre okot adó, így aktuálisan alkalmazandó törvénnyel kapcsolatban fennáll-e kollízió, vagy sem. Ebben az ügyben egy bonyolult jogi megítélésű, már megalkotásakor is számos vitát kiváltó törvényhely a vizsgálat tárgya. A jogszabály helyes – a nemzetközi emberjogi egyezmények, valamint a strasbourgi bíróság eseti döntését is figyelembe vevő – értelmezése és alkalmazásának különböző aspektusokból – a nemzetközi és a hazai bíróság ítéletében megfogalmazott különbségtételnek (az elkövetési magatartás tekintetében: önkényuralmi propaganda, vagy *„tisztességesebb társadalomért küzdő nemzetközi munkásmozgalom”* szimbóluma a vöröscsillag) megfelelő – való megítélése nem lehet a végrehajtó állomány feladata.

A kérdéses törvényhely módosításának szükségessége miatt a Rendőrség közvetlen felelőssége nem állapítható meg. A rendőr a mindenkori hatályos jogszabályok szerint köteles eljárni, amennyiben nem ezt teszi úgy intézkedése jogszerűtlen.

Jelen ügyben az eljáró rendőröknek nem volt mérlegelési lehetőségük, hogy az adott, a panaszos által elkövetett magatartás bűncselekmény-e, vagy sem. A helyszínen rendelkezésre álló adatok, valamint a rendőrök által ismert büntető törvénykönyvi rendelkezések alapján az elfogásról és előállításról hozott döntésük helytálló, jogszerű és rendőr szakmai szempontból kifogástalan volt.

Mindemellett azonban kétségtelen tény, hogy az alapjog sérelem a rendőri intézkedéssel összefüggésben, a rendőrség eljárása során – bár közvetett módon – valósult meg, és e körülmény miatt a panasz megalapozott.

Mindezen körülményeket a Panasztestület állásfoglalásában nem vitatja, amikor kifejti, hogy „A rendőrség az esetek nagy részében nyilvánvalóan nincsen abban a helyzetben, hogy a helyszínen kétséget kizáróan megállapítsa: az önkényuralmi rendszerrel vagy „tisztességesebb társadalomért küzdő nemzetközi munkásmozgalommal” való azonosulás fejezéseként visel-e valaki nyilvános rendezvényen vöröscsillagot (...) Fő szabály szerint tehát a rendőrség nem tekinthet el attól, hogy az ilyen szimbólumot viselő személyt intézkedés alá vonja. Mivel konkrét esetben a vöröscsillag viselése – mint a hatályos Btk. olvasatában tényállásszerű magatartást – kétségtelenül megalapozza a 33. § (1) bekezdésének megfelelő okot, az előállítás jogalapja megállapítható.”

Másutt a Panasztestület kifejti, hogy „a hivatkozott kollízió a jogalkalmazás során kevésbé vagy egyáltalán nem oldható fel egészen addig, amíg a jogalkotó a Btk. hatályos rendelkezéseit nem módosítja a strasbourgi bíróság esetjogában megjelenő különbségtételnek megfelelően. A jogközelítés illetően hiánya szükségszerűen magában hordozza azt a következményt, hogy a rendőrség – ilyen esetben – további jogsértések közvetett okozójává válik.”

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában egyebek mellett kitér arra a körülményre, hogy a panaszostól 17.40-kor vették el a vöröscsillagot, a lefoglalásra azonban – a jegyzőkönyv adatai alapján – csak 19.13 órakor került sor. A vöröscsillag helyszínen történő elvételének véleményük szerint – mivel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 177. §-a szerinti halaszthatatlanság nem állapítható meg, továbbá az Rtv. 31. § (1) bekezdése alapján sem kerülhetett sor az elvételre, mert nem minősülhet a vöröscsillag támadásra, vagy önvészély okozására alkalmas tárgynak – nem volt megfelelő jogalapja.

E kérdéssel kapcsolatban szükséges az alábbiak kifejtése. A rendőr a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személytől a bűncselekmény elkövetéséhez használt tárgyat, mint tárgyi bizonyítási eszközt⁷ lefoglalja⁸, ennek érdekében az elkövetőtől elveszi. Teszi ezt az Rtv. 13. §-a szerinti általános intézkedési kötelezettsége alapján, valamint azért, hogy a bűncselekmény továbbfolytatását megakadályozza. Nincs más lehetősége: azt az eszközt, vagy tárgyat, amit az elkövető a bűncselekmény elkövetéséhez használ, ami az elkövetési magatartás kifejtéséhez szükséges el kell vennie. A helyszínen történő elvétel ezáltal – alakszerű határozat nélkül is – jogszerű. A későbbiek során hozott határozat tartalmazza a hatóság erre vonatkozó döntését, amelyben az időpont megjelölése – hasonlóan az előállításról szóló jelentésekben szereplő időpont megjelölésekhez – ténylegesen a helyszínen történeteket kell, hogy rögzítse. Ebben a tekintetben a Panasztestület felvetése helytálló és a gyakorlatot aszerint módosítani szükséges, hogy a lefoglalásról – a hatóság hivatalos helyiségében, nyilvánvalóan egy későbbi időpontban – készült dokumentumon az elvétel valós ideje szerepeljen. Ez az adminisztratívnak tekinthető hiba azonban nem tette jogszerűtlenné a bűncselekmény elkövetéséhez használt dolog elvételét.

Fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

⁷ a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. Törvény (Be.) 115. § (1) Tárgyi bizonyítási eszköz minden olyan tárgy (dolog), amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas, így különösen az, amely a bűncselekmény elkövetésének vagy a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben az elkövető nyomait hordozza, vagy a bűncselekmény elkövetése útján jött létre, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, vagy amelyre a bűncselekményt elkövették.

⁸Be. 151. § (1) A lefoglalás a bizonyítás érdekében vagy az elkobzás, illetőleg a vagyoneklobzás biztosítására a dolognak a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság általi őrzésbe vétele vagy megőrzésének más módon történő biztosítása.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 55. § (1) bekezdése, 61. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a büntetőtörvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 269/B. §-a;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 31. § (1), 33. §, (1) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése.

Budapest, 2009. december „ „

Dr. Bencze József r. altábornagy